BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 749 30 de juny de 2025 Pàg. 001

CARTA DOMINICAL

295. El successor de Pere

29 de juny de 2025

Benvolgudes i benvolguts, des del proppassat 8 de maig tenim a l'Església un nou papa, un nou successor de Pere, el papa Lleó XIV. Els mitjans de comunicació han publicat a bastament el seu nom i la seva biografia. Però, qui és el Papa? Quina és la fe de l'Església referent al successor de Pere, bisbe de Roma, que ens capta l'esperança sigui quin sigui el seu nom? Avui, diada dels sants Pere i Pau, pot ser un bon moment per a fer-nos aquestes preguntes.

En tant que bisbe, el bisbe de Roma és com els altres —no rep una consagració especial—, però pel fet de presidir l'Església de Roma, és el successor de Pere a qui Jesucrist ha confiat l'alt servei de la fe i de la unitat de totes les Esglésies. D'això no se'n segueix que Jesucrist tregui la mà del timó i es miri la nau des de terra, a l'aguait per tirar-li la corda en un moment donat. L'Església de Jesús no muda de patró. No passa a ser l'Església de Pere, o de Joan, o de Benet, o de Francesc, o ara de Lleó. Jesús ens ha promès: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20). El que fa Jesús és confiar a Pere el servei visible del timonejar l'Església, amb les conseqüències humanes que la direcció comporta.

Des dels primers segles, la mirada de totes les Esglésies ha confluït damunt la comunitat de Roma. Quan apareixen divergències en el si de les comunitats o entre elles, s'acut a Roma, i no per les qualitats personals que pugui tenir el seu cap, sinó perquè ell és la pedra de toc de la fe i el ferment de la unitat. A ell Crist va encomanar: «Pastura les meves ovelles» (Jn 21,19). I també: «Jo he pregat per tu […] i tu […] enforteix els teus germans» (Lc 22,32).

La missió del Papa no és a l'estil d'un cap d'estat que promulga lleis després d'un referèndum popular, ni tampoc del qui governa per la imposició dels criteris propis. L'Església és una societat d'una altra mena, ni paral·lela ni equiparable a les d'aquest món. Per això, quan volem usar els mateixos mòduls per a bastir l'Església, ens equivoquem tan sovint. Ara bé, per complir la seva missió, el Papa ha d'estar atent a les manifestacions de l'Esperit en el poble sant d'avui, però ni ell ni el poble no són la font genuïna de la fe. Ve de més amunt: de Jesucrist, que s'ha manifestat en la seva plenitud, i a Ell ha de ser fidel. Fidel a Jesucrist vivent. I a Jesucrist viu ha de correspondre una Església viva, una Església que sigui de tots els temps i, per tant, que sigui de cada temps.

L'inici d'una nova etapa és una bona ocasió per a renovar la nostra fe en la persona del sant Pare, el successor de Pere. Fem que tingui un to eclesial, el to de la fe apostòlica, que comporti l'adhesió a la seva paraula, l'atenció al seu dit quan assenyali un camí i l'amor sincer a la seva persona. És també l'hora de l'acció de gràcies i de la pregària per ell, sobretot avui, solemnitat de sant Pere. Que el Senyor l'il·lumini, el conforti i el mantingui il·lusionat en l'esperança a què som cridats. Pot comptar amb nosaltres.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat